

Tercera. Se suprimeix l'apartat f) de l'article 5.2 de la Llei Orgànica 3/1984, i es dona una nova redacció a l'apartat c) d'este article, amb el text següent:

«c) El fet que el text de la Proposició tracte sobre matèries manifestament distintes i amb falta d'homogeneïtat entre si.»

Quarta. L'apartat 3 de l'article 7 de la Llei Orgànica 3/1984, de 26 de març, reguladora de la Iniciativa Legislativa Popular, quedarà redactat de la manera següent:

«3. El procediment de recollida de firmes haurà de finalitzar amb l'entrega a la Junta Electoral central de les firmes recollides, en el termini de nou mesos a comptar de la notificació a què es referix l'apartat anterior. Este termini podrà ser prorrogat per tres mesos quan concórrega una causa major apreciada per la Mesa del Congrés. Esgotat el termini sense que s'haja fet entrega de les firmes recollides, caducarà la iniciativa.»

Quinta. S'afeg un nou apartat 4 a l'article 7 de la Llei Orgànica del tenor següent:

«4. Les firmes es podran recollir també com a firma electrònica conforme al que establisca la legislació corresponent.»

Sexta. S'introdueix un segon paràgraf a l'article 8.1 de la Llei Orgànica 3/1984, amb el tenor següent:

«Els plec s hauran d'estar escrits en castellà. Per al recull de firmes en el territori d'una Comunitat Autònoma amb una altra llengua cooficial podrà utilitzar-se, conjuntament, esta altra llengua.»

Sèptima. L'article 11 de la Llei Orgànica 3/1984, queda redactat en els termes següents:

«1. Els plec s que continguen les firmes recollides seran enviats a la Junta Electoral central, que els remetrà a l'Oficina del Cens Electoral perquè acredite la inscripció dels firmants en el Cens Electoral com a majors d'edat, i duga a terme la comprovació i el recompte inicial de les dites firmes. L'Oficina del Cens Electoral, en el termini de quinze dies, remetrà a la Junta Electoral central certificació de tot això.

2. La Comissió Promotora podrà demanar en qualsevol moment de la Junta Electoral central la informació que considere pertinent respecte del nombre de firmes recollides.»

Octava. Es dona una nova redacció als apartats 1 i 2 de l'article 13 amb el text següent:

«1. Rebuda la notificació que acredite haver-se reunit el nombre de firmes exigít, la Mesa ordenarà la publicació de la Proposició, que haurà de ser inclosa en l'orde del dia del Ple en el termini màxim de sis mesos per a la seua presa en consideració.

2. La tramitació parlamentària s'efectuarà conforme al que disposen els Reglaments de les Cambres que podran preveure la participació d'una persona designada per la Comissió Promotora.»

Novena. Es dona una nova redacció a l'apartat 2 de l'article 15:

«2. Les despeses hauran de ser justificades en forma per la Comissió Promotora. La compensació estatal no excedirà, en cap cas, els 300.000 euros. Esta quantitat serà revisada anualment pels òrgans de govern de les Cambres de les Corts Generals, d'acord amb les variacions de l'Índex de Preus de Consum.»

Deu. Es crea una nova disposició addicional (segona) amb el text següent:

«El Govern haurà d'incloure com a obligació de despesa en els Pressupostos Generals de l'Estat del següent exercici la compensació econòmica de les iniciatives legislatives populars que hagen aconseguit la seua tramitació parlamentària.»

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que establix la present Llei Orgànica.

Disposició final.

Esta Llei Orgànica entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant, Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir orgànica.

Madrid, 26 de maig de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

9291

LLEI 13/2006, de 26 de maig, per la qual es deroga el règim d'alienació de participacions públiques en determinades empreses establít per la Llei 5/1995, de 23 de març, i les seues disposicions de desplegament i execució. («BOE» 126, de 27-5-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei. Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

La Llei 5/1995, de 23 de març, d'alienació de participacions públiques en determinades empreses, tenia com a finalitat principal la de respondre la garantia de l'interés públic present en l'activitat de determinades empreses que, fins a eixe moment, havien estat sota el control de l'Administració Pública titular de la totalitat o de la majoria del capital social i que van entrar en procés de privatització.

Fins llavors, com la mateixa llei deia en la seua exposició de motius, esta garantia havia estat coberta amb la propietat pública de les empreses en qüestió. No obstant això, el nou escenari en què, a partir de llavors, anaven a trobar-se aquelles empreses la propietat de les quals passaria a les mans privades i el centre de control de les quals anava, per tant, a situar-se extramurs dels poders públics, exigia l'adopció de mesures específiques en garantia de l'interés públic inherent a la seua activitat.

L'esmentada llei va instaurar així un règim d'autorització administrativa prèvia a la realització de determinats actes, entre els quals s'inclouia singularment l'alienació a tercers de porcions significatives del capital social.

Este règim va ser, no obstant això, qüestionat des del punt de vista de la seua adequació al dret comunitari europeu, la qual cosa va donar lloc a un procés davant del

Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees que va concloure amb la sentència de 13 de maig de 2003 (assumpte C-463/00), en què van ser declarats contraris a aquell dret els preceptes de la Llei 5/1995, de 23 de març, que constituïen el nucli del dit règim.

A fi de corregir amb la màxima celeritat possible les contradiccions declarades pel Tribunal de Justícia en la dita sentència i mantindre, al mateix temps, un règim de control sobre les empreses subjectes a la Llei 5/1995, de 23 de març, que encara llavors es considerava necessari i útil, se'n va dur a terme una extensa reforma, a través de la disposició addicional vint-i-cinc de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

Però la veritat és que, com va posar de manifest la Comissió Europea en la carta d'emplaçament dirigida al Govern espanyol el dia 7 de juliol de 2004, el règim sorgit després d'esta reforma no resulta conforme amb el Dret Comunitari Europeu.

D'altra banda, després d'un més de raonable període de vigència, durant el qual el règim anterior ha demostrat la seua utilitat, pot afirmar-se que l'estabilitat de les empreses objecte d'aquell està hui en dia assegurada i no s'aprecien riscos significatius per al regular exercici de les seues activitats. Això obliga a qüestionar la necessitat de mantindre la vigència d'este en un moment en què la seua finalitat ha quedat ja prou complida.

II

L'anterior servix per a explicar les raons a què respon esta norma. Es tracta, d'una banda, de superar de manera definitiva les dificultats sorgides amb vista a l'adaptació de la normativa espanyola al Dret Comunitari Europeu, i complir adequadament la Sentència del Tribunal de Justícia en l'assumpte indicat anteriorment, d'esta manera s'evita la imminent imposició a Espanya de sancions, exarticle 228.2 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea. I d'una altra, de donar la solució que una anàlisi objectiva i realista de la situació actual mostra com la més adequada.

La dita solució consistix a desactivar el sistema de controls públics que, fins ara, s'aplicava a les operacions objecte de la Llei 5/1995, de 23 de març, atès que, com s'ha exposat anteriorment, la situació actual reflectix la seua innecessarietat. Si és així, no tindria sentit prorrogar la vigència dels dits controls una vegada que la seua finalitat s'ha complit.

Per això, com s'ha dit, s'ha optat per suprimir-los, i donar així per conclòs el període de transició al bon fi del qual es va ordenar l'esmentada Llei 5/1995, de 23 de març, i per normalitzada la situació de les empreses que van haver de passar per este.

III

Després de la carta d'emplaçament remesa per la Comissió Europea al Govern d'Espanya i, més encara, després del dictamen motivat emés pel dit òrgan el 5 de juliol de 2005, en el qual es reitera l'obligació del Regne d'Espanya d'executar la Sentència del Tribunal de Justícia i s'assenyalen a l'atenció del Govern espanyol les sancions pecuniàries que, en cas contrari, poden ser-li imposades en virtut de l'article 228.2 del Tractat, és obligat adoptar la present norma, a fi d'evitar la imposició de sancions de l'article 228.2 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea que d'una altra manera tindria lloc.

Article únic. *Derogació de disposicions.*

1. Queden derogades les disposicions següents:

a) La Llei 5/1995, de 23 de març, d'alienació de participacions públiques en determinades empreses.

b) La disposició addicional vint-i-cinc de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

c) La disposició addicional vint-i-sis de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

La derogació s'estendrà, en particular, a les disposicions reglamentàries a què es referixen els paràgrafs 2n i 3r d'esta que, en el moment de publicar-se esta Llei, encara estiguen vigents.

2. Queden així mateix derogades qualssevol altres disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que disposa la present Llei.

Disposició final. *Entrada en vigor.*

Esta Llei entrarà en vigor el mateix dia que es publiqui en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 26 de maig de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

9292

LLEI 14/2006, de 26 de maig, sobre tècniques de reproducció humana assistida. («BOE» 126, de 27-5-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'aparició de les tècniques de reproducció assistida en la dècada dels setanta va suposar l'obertura de noves possibilitats de solució del problema de l'esterilitat per a un ampli nombre de parelles afligides per esta patologia. La novetat i utilitat d'estes tècniques van fer sentir molt prompte en els països del nostre entorn la necessitat d'abordar la seua regulació.

A Espanya esta necessitat es va materialitzar prompte per mitjà de l'aprovació de la Llei 35/1988, de 22 de novembre, sobre tècniques de reproducció assistida. La Llei espanyola va ser una de les primeres a promulgar-se entre les legislacions sobre esta matèria desenvolupades en països del nostre entorn cultural i geogràfic.

La dita llei va suposar un indubtable avanç científic i clínic en la mesura que les tècniques de reproducció assistida, a més de coadjuvar a pal·liar els efectes de l'esterilitat, es manifesten com a especialment útils per a altres fins, com ara els diagnòstics o d'investigació.

L'important avanç científic constatat en els últims anys, el desenvolupament de noves tècniques de reproducció, l'augment del potencial investigador i la necessitat de donar resposta al problema de la destinació dels preembrions supernumeraris van fer necessària una